

PASTER PYPE EN ZIJN TIJD 1854-1926

DEEL XII

PASTER PYPE EN DE VISSERSBEVOLKING

De vissersmis

Op 5 april 1916, zijnde 2e Paasdag, had voor de eerste keer de vissersmis plaats sedert de bezetting. Er was veel volk aanwezig, maar natuurlijk maar weinig vissers.

Zoals gewoonlijk hield E.H. Pype, hoofd-aalmoezenier van het Zeewezen, het gelegenheidssermoen. Er werden geen gedenkenissen uitgedeeld der overleden vissers, er ging geen stoet uit en er was geen „masse en paaie“, 't is te zeggen: een jaarlijkse afrekening met de Patroon.

Het visserskwartier, waar het anders op die dag zo rumoerig was, bleef dood en verlaten.

DE RAMP VAN 23 DECEMBER 1916

De grote winsten door de sprotvangst gemaakt (op 22 december 1916 bedroeg de verkoop in de vismijn 3.917 fr.) deed de vissers alle voorzichtigheid verliezen.

Immers, de volgende dag was de zee, 's morgens vroeg, tamelijk onstuimig en alles deed een storm voorzien.

Dit belette niet dat de vissers toch besloten uit te varen. Enkele bootjes raakten niet uit de haven, anderen keerden vrijwillig terug, maar 27 onder hen lukten er toch in de zee te kiezen.

Ondertussen werd het weer steeds ontstuurmiger, zodat rond 11 u. een geweldige storm losbrak. De boot nr. 20 (Petrus Hoste) kon de haven binnenlopen met 64 manden vis aan boord.

Enkele anderen, 51, 18, 22 en 13 raakten ook ongedeerd de haven binnen, maar zonder vis.

Veertien zetten koers naar Blankenberge, maar 4 ervan werden stukgeslagen tegen de Pier, waarbij 6 vissers in de schuimende golven omkwamen.

Drie schepen kapseiden ter hoogte van Bredene. Daar men echter niet wist wat er van de bemanning geworden was, bleven de vrouwen, vrienden en kennissen heel de namiddag in de grootste angst langs de kaai op de uitkijk.

Naarmate er een of ander nieuws toekwam, werd het hen door de Duitse havenmeester meegedeeld. Zo vernam men onder andere dat de sleepboot te Blankenberge binnengelopen was.

Tenslotte deelde hij mee dat er 7 schepen vergaan waren en 9 vissers verdronken:

- 1) *Louis-Frans David*: boot 4, geboren te Bredene op 14.4.1872, echtgenoot van Hortense Everaert, wonende Avisostraat (Vuurtoren), liet 5 minderjarige kinderen na.
- 2) *Isidoor-Frans Desaever*: boot 4, geboren te Oostduinkerke op 10.12.1866, echtgenoot van Leonie Sabbe, wonende Liefkemoersstraat (Vuurtoren), liet 4 minderjarige kinderen na.
- 3) *Jozef-Gustaaf Kroothoep*: boot 28, geboren te Oostende op 1.1.1891, ongehuwd, zoon van wwe. Kroothoep, wonende St. Franciscusstraat, Oostende.
- 4) *Jozef-Frans Kabo*: boot 28, geboren te Oostende op 24.9.1885, ongehuwd en zoon van wwe Kabo.
- 5) *Lodewijk-Frans Van Wulpen*: boot 44, geboren te Oostende op 9.5.1862, echtgenoot van Leonie Decoster, wonende te Oostende. Liet 1 minderjarig kind na.
- 6) *Frans-Camiel Goetgebeur*: boot 44, geboren te Oostende op 3.3.1879, echtgenoot van Hendrika Coelus, wonende te Oostende, liet 2 minderjarige kinderen na.
- 7) *Frans-Jozef Major*: boot 51, geboren te Oostende op 4.2.1857, echtgenoot van Coralie Deneere, wonende Cadzandstraat, Oostende, kinderloos.
- 8) *Kamiel-Stefaan Everaert*: boot 51, geboren te Bredene op 6.5.1895, ongehuwd, wonende Stokerstraat (Vuurtoren).
- 9) *Ernest-Kamiel Grünenwald*: boot 53, geboren te Oostende op 14.12.1894, echtgenoot van Alice Remaut, wonende Visserskaai Oostende. Liet 1 minderjarig kind na.

In totaal waren er 6 weduwen en 13 wezen. Drie vissers werden gered nadat hun boot stukgeslagen was:

- 1) *Oscar Helsmoortel*: van boot 15, wonende Sas-Slijkens
- 2) *Alexander Peere*: van boot 17, wonende Avisostraat (Vuurtoren)
- 3) *Karel Jonckheere*: van boot 58, wonende Blankenbergestraat (Vuurtoren).

De toestand van de uitgevaren vissersvloot was dus de volgende: Boten vergaan met hun bemanning: O.4, O.28, O.51 en O.53.

Boten gestrand, maar bemanning gered: O.8, O.15, O.17, O.54, O.58, O.59, O.60 alsook de „HINDENBURG“ toebehorende aan de Duitsers.

Boten in Blankenberge binnengelopen: O.3, O.11, O.14, O.19, O.22, O.27, O.29, O.34, O.36, O.38, O.41, O.50 en O.55.

Een der vissers, Van Wulpen, had er genoeg van en verkocht zijn boot, de O.44 te Blankenberge voor 550 fr.

Op 25 december 1916 bracht Paster Pype reeds een bezoek aan de geteisterde families en overhandigde hen een waardebon voor kolen en brood.

Op 4 januari 1917 liet Paster Pype in de St. Petrus en Pauluskerk, vanwege de Vrije Vissersgilde „'t Zal wel gaan“ een plechtige lijdendienst bidden voor de slachtoffers van de storm van 23 december 1916.

Na het evangelie werd een roerende lijkrede gehouden door E.H. Deken Camerlynck, die, namens de geestelijke en burgerlijke overheden, de aanwezigen bedankte.

Deken Camerlynck en Paster Pype deden al het mogelijke om hulp en troost te bieden aan de achtergebleven gezinnen van de slachtoffers. Ook de vissers die hun boot en tuig verloren hadden werden niet vergeten.

(Vervolg volgende week)

Archief E. Vanalderweireld
bewerkt door
Martine Vandenberghe.

Niets van deze tekst of foto's
mag overgenomen worden
zonder schriftelijke toelating
van de uitgeefster.

